

небеса-та, Дѹхъ Свѣтъ въ видѣ глѣба слезе на Него, и чѹтенъ бѣше отъ небо-то гласъ Бога Отца: Той есть Сынъ Мой възлюбленный, о Немъ же благоволихъ.

Проповѣдѣ-та Хрїстова.

Слѣдъ крещеніе-то Господь нашъ Исѹсъ Хрїстосъ премина въ пѹстыня-та четириесать дни, въ постъ и молитва, удръжа искушеніе-то дѣволско, и го побѣди съ Божіе слово; послѣ сѣ показа въ свѣтъ-тъ.

Той проповѣдкаше по градове-тѣ и села-та. Главно-то сдържаніе на ученіе-то мѣ бѣше това: покайте сѣ, и вѣрѹйте въ ѣвангеліе-то.

Ѣвангеліе означава добръ вѣстъ, за това, какво Богъ прощава грѣхове-тѣ на чловѣцѣ-тѣ, и дарѹва царство небесно презъ Хрїста.

Да сѣ покаже мѣ, означава да възненавидимъ грѣхове-тѣ, да ги исповѣдаме, да искаме и да просимъ отъ Бога прощаваніе, и да сторимъ твърдо намѣреніе да живѣемъ по воля Божіа.

Апостоли-тѣ.

За распространіе междѹ чловѣцѣ-тѣ ѣвангеліе-то, Исѹсъ Хрїстосъ избра отъ много-то Сѹченицы дванаесать, за да ги праща въ различни мѣста за проповѣданіе. За това ги нарѣче Апостоли.

Имена-та имъ сѣ тыа: Петръ и Андрей, Іаковъ и Іоаннъ, Филиппъ и Вардоломей, Матдей и Тома, Іаковъ Алфеевъ и Симонъ Зилотъ, Іѹда Іаковлевъ и Іѹда Искаріотскій, кой-то послѣ стана предатель.

Молитва-та Господна.

Исѹсъ Хрїстосъ часто сѣ молише, особливо въ ношно время, въ ѹединеніе.